

ДРАМАТИЧЕСКИЙ РАЗГОВОРЪ

представенъ

ВЪ ХАСКЮВСКОТО ДѢВ. УЧИЛИЩЕ

Представленіе първо

(Анна и Еленка)

Анна. Добро-утро, моѣж любезна!

Елен. Далъ ти Богъ добро, Дружке Анке!

Ан. Кждѣ, сестро, си са тѣй упѣтила, че не ти са ще, да ми кажишь баремъ едно добро-утро? — Мене ми са чини, че не съмъ ти сгрѣшила нѣщо, та да са отвращашъ толкози отъ мене.

Еле. Нѣ! сестро! нѣ. — Мѣчно ми е, като ми думашъ тѣй. — Азъ слава Богу нѣмамъ какво да са оплакувамъ отъ тебе, нити пакъ ти съмъ нѣщо сърдита; нѣ като мислѣхъ, че позакѣсняхъ, защото си имахъ малко работѣ у дома: Мама мя бѣше накарала да ѣ помогна малко, да наведе платното, което прѣкачи ото-заранъ, па сега бързамъ та не та са пикасахъ за да та поздравѣхъ, и прощавай!

Ан. А че кждѣ толкозъ бързашъ? — Почакай малко моѣж ти ся, да ти кажѣ едно нѣщо, гдѣто ми купихъ вчера, та че тогава върви гдѣто щешъ.